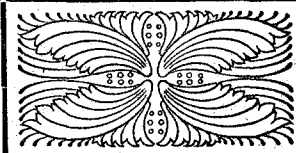

CRÒNICA

Efemèrides granollerines

30 d'abril de 1558

Continuant la sèrie de disposicions emanades de la primera autoritat municipal, per causa de l'existència de la «Glàbola» en el país, el Concell mana tancar l'hostal nomenat «El Bordell», situat al cap d'amunt del carrer de Corró, i l'hostal d'en Bosch, del cap d'avall de la Vila; i s'ordena l'expulsió dels pobres mendicants, sobre tot de tots aquells que tenen per costum el recollir-se en el Mollí Gay.

En Jaume Duràn Gaillard

A Puigcerdà, la vila on havia nascut i on havia viscut, durant setanta anys, ha mort aquest home venerable, intel·ligent, actiu, senzill i bo com un infant.

El senyor Duràn, era conegut i estimat de tothom a la Cerdanya, on exercia amb la més alta dignitat i amb el més alt sentit d'humanitat, la seva carrera de metge. Aquesta carrera, que per a molts és una indústria, era per a ell un sacerdoci i tota la seva vida l'havia consagrada a fer tot el bé possible als qui sofrien. Polític, era un romàntic, un dels pocs romàntics que queden de la generació que va desaparèixer, i la seva paraula càlida era al servei de les idees lliberals, tan arrelades en aquella terra. Literat, deixa una munió de treballs, publicats en la premsa d'aquella localitat, que tenen una alta valor folklòrica, puix que en ells, en forma senzilla, com usada per Lu Ferrer de Nyer, que aital era el pseudònim usat pel nostre amic, són contats els vells costums de la Cerdanya i en ells es reflexa la vida de la comarca durant mig segle que ell la seguia contínuament d'un poble a l'altre en l'exercici de la seva humanitària missió.

El senyor Duràn, havia sigut un gran amic i admirador d'En Dionís Puig, al qui anomenava familiarment *En Nissi*, i havia col·laborat en la premsa granollerina quantes vegades se li havia demanat.

Era acadèmic de la Llengua Catalana i havia merescut altres senyalades distincions.

Puigcerdà ha perdut un dels seus fills més preclars; l'únic que quedava ja en vida dels tres cerdans a la memòria dels quals tothom ha de descobrir-se. Primer, va caure En Josep M. Martí; el va seguir el nostre Dionís Puig; ara, ha tocat el torn a En Jaume Duràn.

LA GRALLA s'associa al dol que sent avui la capital de la Cerdanya.

J. Manuel Bigas Rico

El prop passat divendres ha mort, a conseqüència d'una enfermetat crònica que temps ha li anava minant l'existència.

Era, el senyor Bigas, home conegudíssim a Granollers, i encara que no n'era fill, tots els seus actes, tots els seus amors i sa claríssima intel·ligència, els havia dirigit en profit de la prosperitat de nostra població. Polític militant d'ençà de la seva joventut, era el *leader* local de l'antic partit conservador espanyol que acabdillava el governant Cánovas del Castillo, essent amic íntim i verdader home de confiança del cèlebre polític barceloní, en Manuel Planas i Casals. Havia sigut enlairat qualques vegades a la regidoria municipal, havent desempenyat per dues vegades el càrrec d'Alcalde de Granollers.

Del seu pas per l'Alcaldia, en donen compte, encara avui, els passos adoquinats que atravessen bon nombre de carrers i places, així com els desapareguts bancs que en diferents indrets havia fet

construir i que, dit sigui de pas, avui es troben en manca. També fou una reforma molt elogiada en son temps, l'instal·lació de les columnes que sostenien els antics becs de gas que tant bella feien la nostra carretera.

De la seva època com Alcalde, hom recorda amb fruïció i gust, la tan celebrada Festa Major dels arcs que, sots projecte de don Antoni Vilaburgès, s'instal·laren al llarc de la carretera, profusament il·luminada per primera vegada amb llum elèctrica (arcs voltàics), provinent de la fàbrica del senyor Serra i Dachs. Demés, la festa del globu del Capità Camprubí i els Concerts públics i passades tocats per la aleshores renomada «Banda de la Casa de la Caritat».

Era Procurador dels Tribunals, i Degà del Col·legi a la localitat, i perteneixia al cos de Secretaris judicials. Ostentava el títol de Cavaller de la Real i distingida Ordre de Carles III, i fou soci fundador i vàries vegades president del Casino de Granollers.

En la actualitat estava totalment retirat a la vida privada, i tant sols, atenia al cuidament de la seva quebrantada salut, no sense haver sigut fins a poc, un dels més fermes puntals i orientadors de la Coalició lliberal Demòcrata Autonomista.

Per fi, era home de vasta cultura i d'una intel·ligència gens comú, i amb el qual sempre resultava agradable el sostenir-hi una llarga conversa.

D. E. P. la seva ànima. El nostre més pregón condol a la seva família, per pèrdua tan sospitada com irreparable, en especial pel seu fill el nostre amic En Manuel Bigas Montañà i per son nebot, el Secretari del nostre Ajuntament, En Claudi de Boët.

Isidre Parera i Ribas

El dimarts passat morí en aquesta ciutat el senyor En Isidre Parera i Ribas, pare del nostre amic el jove fabricant En Josep Parera i Subirana. El finat havia desempenyat el càrrec de jefe de l'estació de la companyia de Sant Joan, de nostra població i darrerament i per espai de vintissèt anys ho havia sigut de l'estació de Ripoll, de la mateixa companyia. En el dia mateix de la seva mort feia onze anys que disfrutava de la jubilació concedida per la Companyia ferroviària.

A sa família i en particular al seu fill, el nostre excel·lent amic En Josep, els expressem el nostre condol.

D. E. P.

CASA GRIVÉ

Travesseres, 24

GÈNERES DE PUNT

Fabricació expressa de mitges i mitjons
Adobs en fil, sedalina, llana i cotó

Venda de tota classe de gèneres fabricats